

Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudi- us, Vespera kanto	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudius, Abendlied
<i>tradukita de Joachim Gießner</i>	<i>tradukita de Adolf Burkhardt</i>	<i>tradukita de Manfred Retzlaff</i>	<i>tradukita de Guido Holz</i>	
1. La luno jam leviĝis, steletoj ekhe- liĝis, ravante homojn nin. Silentas la ar- baro kaj super la kamparo nebulo pala le- vas sin.	1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute re- vas; el la herbej' sin le- vas mirinde blanka la nebul'	1. La luno nun leviĝis, La steloj eklu- miĝis, Subiĝis jam la sun'. Silentas la ar- baro Kaj super la kamparo Nebulo blanka kuŝas nun.	1. La luno nun ekhelas, Steletoj oraj be- las En la ĉiela klar'; L'arbaro nigra revas, Kaj el herbejo levas Mirige sin nebu- la mar'.	1. Der Mond ist auf- gegangen, Die goldnen Sternlein prangen Am Himmel hell und klar; Der Wald steht schwarz und schweiget, Und aus den Wiesen steiget Der weisse Nebel wunderbar.
2. Neniu vento blovas, la mond' ne plu sin movas sub paca, klara lun'. Nun petu nok- tan benon, de l'tago la ĉagrenon dormantaj vi forgesu nun.	2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk- vualo trankvile kvazaŭ lag'. Por vi jen la per- meso fordormi en forge- so la malbonaĵojn de la tag'.	2. La mondo ŝajnas kiel Hejmeca ĉambro, tiel Trankvila estas ĝi. Dormante ĉiun penon, Aflikton kaj ĉagrenon Dum nokta hor' forgesu vi. ³	2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska rondo Hejmecas kun favor'! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pelu for.	Wie ist die Welt so stille Und in der Dämmerung Hülle So traulich und so hold! Als eine stille Kam- mer, Wo ihr des Tages Jammer Verschlafen und ver- gessen sollt.
...

³ alia versio:

2.) Ah, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

3. Jen luno sur ĉielo en brila ronda belo duon-videbla nur. ⁴ Ĉar multon ni ne vidas, ni ofte ĝin priri- das, malsaĝe juĝas kun plezur'.	3. La luno nur duone Prezentas sin im- pone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	3.) Jen staras ĉe l' ĉielo Tre eta fora ste- lo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridindaĵo; Ĉar ne videblas ĝi al ni.	3. Ĉu vi la lunon konas? Aspekto nur duonas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas multo, Loganta al in- sulto, Okulojn ĝenas la malhel'.	2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu se- hen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sachen, Die wir getrost belä- chen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.
4.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mi- zeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4.) Ni homaj fieruloj, Mizeraj ni pe- kuloj, Malmulton sci- as ni! Ni faras multa- jn aĵojn Kaj artajn el- pensaĵojn, Sed vana estas tio ĉi.	4. Ni homoj tiel vantaj Ja estas nur pe- kantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni el- trikas, Ni multe artifi- kas Kaj perdas ce- lon pli kaj pli.	3. Wir stolze Men- schenkinder Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftge- spinnste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.
5.	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fi- di vantaĵojn de l' pa- sem'! Nin faru simpl- animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.) La Dian sa- von vidu Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!	5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne veku ravon, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafek- taj Ni kaj al vi re- spektaj, Infane gaju nia kor'!	4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglichlichs trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig wer- den Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!
...

⁴S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

6.	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6.) Finfine vi nin prenu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin prenos, Ho faru, ke ni venos En vian regnon, kara Di'!	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin forpreni Al fin' per milda mort'! Kaj post for- pren' fidele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	5. Wollst endlich son- der Grämen Aus dieser Welt uns nehmen Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns ge- nommen, Laß uns in Himmel kommen, Du unser Herr und unser Gott!
7. Ĉe l'fino de la tago kuŝigu vin sen plago, silentas la anim'. Ne punu nian faron, sed nin kaj la najbaron dormigu, Dio, nun sem tim'.	7. Gefratoj, nun ekkuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la najbar'.	7.) Gefratoj, enlitiĝu, Trankvile endormiĝu! Noktiĝas ĉie ĉi; Vin gardos nia Dio. Li regas super ĉio. Ĝis morgaŭ nun ripozu vi!	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nok- ta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	6. So legt euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nie- der; Kalt ist der Abend- hauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kranken Nachbar auch!
...

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-11-25).

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24, s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en "Esperanto aktuell 6/1984".

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.